

PAKIET 53, publikacja bezpłatna

Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie, PAKIET 53, SCENARIUSZE LEKCJI, nazwa zasobu: *nauczyciel_1_53* do zastosowania z: *uczeń_1_53* (materiały dla ucznia, pakiet 53), pomoce multimedialne zgromadzone na www.matematycznawyspa.pl lub www.scholaris.pl: *Mapa pogody* (83_mn_mapa pogody), *Barwy tęczy* (103_mat_barwy tęczy), *Cuda świata* (104_mat_cuda świata).

Klasa I, edukacja przyrodnicza, krąg tematyczny „Pogoda”

Temat: Obserwacja pogody

Cele edukacyjne:

- kształcenie umiejętności myślenia naukowego,
- kształcenie umiejętności obserwowania przyrody pod kątem możliwych zjawisk pogodowych,
- kształcenie umiejętności pracy w grupie,
- kształcenie umiejętności prowadzenia obrazkowego kalendarza pogody,
- kształcenie umiejętności rozpoznawania zagrożeń ze strony zjawisk przyrodniczych,
- rozwijanie umiejętności korzystania z nowoczesnych technologii.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- wie, jak zachowują się wybrane zwierzęta (ślimak, jaskółka, pszczoła), zanim spadnie deszcz,
- prowadzi obserwację pogody,
- współpracuje w grupie,
- prowadzi obrazkowy kalendarz pogody,
- rozpoznaje zagrożenia ze strony zjawisk przyrodniczych.
- korzysta z nowoczesnych technologii.

Metody: rozmowa kierowana, burza mózgów, metoda ćwiczeniowa, ćwiczenia interaktywne.

Formy: praca indywidualna, praca w grupie.

Środki dydaktyczne: komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoce multimedialne: *Mapa pogody*, karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel rozpoczyna lekcję od przypomnienia definicji pogody, którą ustalili razem z uczniami na początku zajęć o pogodzie. Następnie prosi uczniów, aby zastanowili się nad

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

tym, skąd wiemy, jaka pogoda będzie następnego dnia. Tak kieruje rozmową, aby uczniowie wymienili różne możliwe źródła informacji, przykładowo: radio, telewizja, internet, gazety, osoba, którą zaczynają boleć kości, przepowiednie góralskie, obserwacje ogrodników.

2. Nauczyciel dzieli klasę na grupy. Zadaje kolejne pytanie: Czy sami potrafimy przewidzieć pogodę? Na przykład powiedzieć, że zaraz spadnie deszcz? Urządza burzę mózgów w grupach. W razie potrzeby podpowiada uczniom, że chodzi o obserwacje przyrodnicze. Grupy prezentują wyniki burzy mózgów, po czym cała klasa wspólnie ustala, w jaki sposób samemu można przewidzieć pogodę, która będzie w niedługim czasie. Na przykład:

- ciemne kłębiaste chmury zwiastują deszcz,
- białe pierzaste chmury zwiastują ładną pogodę,
- jaskółki, które latają nisko, zwiastują deszcz,
- jaskółki, które latają wysoko, zwiastują ładną pogodę.

3. Uczniowie wykonują zadanie 1 z karty pracy. Następnie nauczyciel pyta uczniów, w jaki sposób graficznie można przedstawić pogodę dla całej Polski (mapy pogody). Uczniowie w grupach oglądają obrazki z zadania 4 i ustalają, co oznacza każdy z nich.

4. Grupy wyjaśniają, co ustaliły. Nauczyciel w razie potrzeby koryguje wypowiedzi uczniów.

5. Nauczyciel rozmawia z uczniami o przyrządach, które służą do mierzenia składników pogody (termometr, barometr, wiatromierz). Uczniowie wykonują zadanie 2 z karty pracy.

6. Nauczyciel rozpoczyna rozmowę o niebezpiecznych zjawiskach pogodowych. Odwołuje się do doświadczeń uczniów i ich wiedzy. Rozmowa ta powinna być przeprowadzona delikatnie, ponieważ w klasie mogą być osoby, które w wyniku takich zjawisk pogodowych straciły kogoś bliskiego lub dach nad głową. Na początku rozmowa toczy się o zjawiskach, które występują w Polsce: trąby powietrzne, bardzo silny wiatr, duże opady deszczu powodujące powódź, burze.

7. Uczniowie w grupach ustalają, w jaki sposób należy się zachować, gdy jest się poza budynkiem, a nagle nadciągnie burza, zaczną się silne opady deszczu czy zerwie się gwałtowny wiatr. Grupy odpowiadają, a nauczyciel koryguje odpowiedzi w razie potrzeby. Może też przy tej okazji sprawdzić, czy uczniowie na pewno znają numery alarmowe.

8. Nauczyciel włącza pomoc multimedialną *Mapa pogody*. Chętni uczniowie wykonują zadanie. Nauczyciel przypomina, że zadanie to mogą powtórzyć w domu. Znajduje się ono na stronie www.matematycznawyspa.pl.

9. Nauczyciel wyjaśnia dokładnie, na czym polega zadanie domowe – prowadzenie kalendarza obserwacji pogody.

Klasa I, edukacja matematyczna, krąg tematyczny „Pogoda”

Temat: Obserwacja pogody

Cele edukacyjne:

- wprowadzenie pojęcia *liczba siedem* na poziomie enaktywnym, ikonicznym i symbolicznym,

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

PAKIET 53, publikacja bezpłatna

- wprowadzenie pojęcia *liczba siedem* w ujęciu kardynalnym, porządkowym, miarowym,
- kształtowanie umiejętności pisania cyfry siedem,
- ćwiczenie dodawania i odejmowania w zakresie siedmiu,
- kształcenie umiejętności korzystania z nowoczesnych technologii.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- identyfikuje liczbę siedem na poziomie enaktywnym, ikonycznym i symbolicznym,
- identyfikuje liczbę siedem w ujęciu kardynalnym, porządkowym i symbolicznym,
- zapisuje cyfrę siedem,
- dodaje i odejmuje w zakresie siedmiu.

Metody: metoda czynnościowa, metoda ćwiczeniowa, pogadanka.**Formy:** praca w grupie, praca indywidualna, praca w parach.

Środki dydaktyczne: paski bibuły w kolorach tęczy: czerwony, pomarańczowy, żółty, zielony, niebieski, indygo (kolor pośredni między niebieskim a fioletowym – może być ciemnoniebieski) i fioletowy, karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, komputer z dostępem do internetu i tablica multimedialna, pomoce multimedialne: *Barwy tęczy*, *Cuda świata*, opcjonalnie: nagranie piosenki *Tęcza* w wykonaniu zespołu Fasolki.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel dzieli uczniów na siedem grup. Każda grupa otrzymuje paski bibuły w innym kolorze. Dzieci rozpraszają się po całej klasie. W tym czasie nauczyciel włącza pomoc multimedialną *Barwy tęczy* i prosi dzieci, aby ustawiły się w takim kształcie i w takiej kolejności kolorów, jak widać to na tablicy. Nauczyciel pyta, jak nazywa się ten obiekt, który dzieci ułożyły. Po podaniu przez dzieci poprawnej odpowiedzi, włącza piosenkę *Tęcza*.

2. Uczniowie wracają na miejsca i wykonują zadania 1 i 2 z karty pracy.

3. Nauczyciel opowiada uczniom, że liczba siedem jest uważana z reguły za liczbę szczęśliwą. Na przykład siódmy dzień tygodnia to dzień odpoczynku, dzień świąteczny (niedziela). Jednak o czymś, co nie ma za dużej wartości, mówi się, że jest od siedmiu boleści.

4. Uczniowie wykonują zadania 3 i 4 z karty pracy. Potem dobierają się w pary. Pary trzymają się za ręce i stoją w jednym rzędzie. Zadanie polega na tym, aby uczniowie na zmianę odmierzali po siedem stóp i w ten sposób dotarli do określonej wcześniej przez nauczyciela mety. Wygrywa drużyna która dotrze tam najszybciej.

5. Uczniowie wracają do ławek i wykonują zadania 5 i 6 z karty pracy. Potem nauczyciel włącza pomoc multimedialną *Cuda świata* i opowiada uczniom o siedmiu cudach świata starożytnego, którymi były:

- piramida Cheopsa,
- wiszące ogrody Semiramidy w Babilonie,

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

- świątynia Artemidy w Efezie,
- posąg Zeusa w Olimpii,
- mauzoleum w Halikarnasie,
- kolos z Rodos,
- latarnia morska w Faros.

6. Uczniowie wykonują zadanie 7 i 8 z karty pracy. Przy zadaniu 7 każde działanie powinno zostać zapisane na tablicy przez wybranego ucznia.

Klasa I, edukacja plastyczna, krąg tematyczny „Pogoda”

Temat: Obserwacja pogody

Cele edukacyjne:

- kształtowanie twórczej wyobraźni,
- kształcenie sprawności manualnej,
- kształcenie umiejętności matematycznych,
- kształcenie umiejętności logicznego wypowiedzania się.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- rozwija twórczą wyobraźnię,
- rozwija sprawność manualną – poprawnie posługuje się narzędziami i przyborami,
- rozpoznaje i nazywa koło,
- zna pojęcia: *pół*, *połowa*,
- ocenia długość rysowanych kresek,
- potrafi opowiedzieć wymyśloną przez siebie historyjkę.

Metody: pogadanka, metoda zadaniowa, metoda czynnościowa.

Formy pracy: praca zbiorowa, praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: kolorowe koła o średnicy 15 cm dla każdego ucznia, nożyczki, kartki formatu A3 w kolorach: szarym, niebieskim, pomarańczowym, żółtym, brązowym, taśma malarska, kredki pastelowe, klej, kolorowy papier do wycinanek.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel rozmawia z uczniami na temat tego, co charakteryzuje jesienną pogodę. Następnie pyta, co powinno się zabrać ze sobą, gdy za oknem pada deszcz, wieje wiatr i w co należy się wówczas ubrać.

2. Nauczyciel przedstawia cel zajęć – zadaniem uczniów będzie wykonanie pracy plastycznej zatytułowanej *Jesienna pogoda*. Każdy uczeń otrzymuje przygotowane wcześniej kolorowe koła z bloku technicznego o średnicy 15 cm. Nauczyciel prezentuje uczniom na większym

kole, jak należy zgiąć koło tekturowe równo na pół. Otwiera je i pokazuje uczniom miejsce zgięcia. W tym miejscu rozcina karton nożyczkami na dwie równe połowy. Uczniowie zginają koło według instrukcji i rozcinają karton w miejscu zgięcia. W ten sposób każdy uczeń otrzymuje dwie równe połówki koła.

3. Na polecenie nauczyciela uczniowie wymieniają się jedną połową koła z kolegami lub koleżankami z ławki, tak aby każdy miał dwie połówki w różnym kolorze. Nauczyciel pyta uczniów, z czym im się kojarzą takie połówki koła, co im przypominają. Następnie naprowadza uczniów na temat wykonania parasolek. Prosi o wyjęcie nożyczek i wycięcie falbanek na prostej linii połówki koła. Pokazuje uczniom, w jaki sposób należy wykonać to zadanie. Przygotowane parasolki uczniowie odkładają w wyznaczone miejsce.

4. Każdy uczeń otrzymuje kartki formatu A3 w kolorach: szarym, niebieskim, pomarańczowym, żółtym i brązowym. Następnie nauczyciel prosi o przyklejenie brzegów kartek taśmą malarską do stolików. Na polecenie nauczyciela uczniowie wyjmują kredki pastelowe w kolorach przypominających krople deszczu: białą, szarą, błękitną i niebieską. Nauczyciel prosi o narysowanie na kartkach krótkich kresek o długości 2–3 cm i pokazuje, że należy je rysować z góry na dół. Uczniowie kreślą w powietrzu ruchem rąk kierunek rysowanych kresek.

9. Nauczyciel prosi uczniów, aby całą powierzchnię kartki zapełnili kreskami pionowymi ukośnymi, pamiętając o kierunku ich rysowania z góry na dół. Polecenie to uczniowie mogą wykonywać na stojąco. Odmianą tego zadania może być rysowanie kresek najpierw jednym kolorem. Na sygnał nauczyciela następuje zmiana koloru kredek albo przesunięcie się ucznia w prawą lub lewą stronę i rysowanie kresek na czyjejs pracy. Można również zmieniać osoby, np. o dwie lub trzy w prawo bądź w lewo. Można też pozwolić uczniom poruszać się po klasie, aby dorysowywali kreski na dowolnej pracy. Należy wówczas przypomnieć o przestrzeganiu zasad bezpieczeństwa.

10. Kiedy wszystkie kartki zostaną zapełnione kreskami, nauczyciel prosi, aby każdy uczeń położył, a następnie przykleił na swojej kartce wcześniej wykonany parasol. Nauczyciel pyta uczniów, czego w ich pracach nadal brakuje. Dzieci powinny same dopowiedzieć, że pod parasolem powinni być ludzie. Uczniowie zapełniają swoją pracę postaciami ludzi i zwierząt, a także dorysowują rączkę parasola.

12. Z papieru do wycinanek uczniowie wydzierają kolorowe fragmenty w kształcie kałuż, pni drzew i gałęzi. Dokleją je na swoich pracach, tak aby można było zaobserwować wiejący wiatr poruszający gałęziami. Uczniowie sami decydują, co jeszcze mogą dorysować lub dokleić.

13. Uczniowie sprzątają swoje miejsca pracy, odklejają od stolika taśmę malarską. Wykonane prace uczniowie umieszczają na tablicy, a nauczyciel krótko je omawia. Nauczyciel prosi uczniów o wymyślenie historii związanej z tematem ich prac. Osoby chętne prezentują swoje opowieści. Każdy uczeń nadaje tytuł swojej pracy plastycznej. Nauczyciel zapisuje je na poszczególnych rysunkach.

Klasa I, wychowanie fizyczne, krąg tematyczny „Kosmos”

Temat: Dzień i noc

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Cele edukacyjne:

- kształcenie umiejętności pracy w grupie,
- kształcenie umiejętności słuchania.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- współpracuje w zespole,
- reaguje na umówione hasło.

Metody: metoda zabawowa, metoda zadaniowa.

Formy pracy: praca indywidualna, praca w grupie.

Środki dydaktyczne: karteczki z nazwami planet Układu Słonecznego dla wszystkich uczniów, krzesła.

Przebieg lekcji:

1. Zabawa „Pieski na spacer – pieski do domu”. Uczniowie wcielający się w rolę piesków odpoczywają w siadzie podpartym. Na hasło „Pieski na spacer!” wychodzą na czworakach, omijając się ostrożnie. Na hasło „Pieski do domu!” wracają na swoje miejsca. Odpoczynek w siadzie podpartym.

2. Odmiana zabawy „Sałatka”. Uczniowie siedzą w kręgu, każdy na swoim krzeselku. Otrzymują od nauczyciela karteczki z nazwami planet Układu Słonecznego. Nauczyciel czyta i powtarza nazwę każdej planety – tak, aby każde dziecko zapamiętało swoją. W środku stoi wybrany uczeń „Słońce”, jego zadaniem jest wymienianie nazw dwóch planet. Wymienione „planety” zamieniają się miejscami. Uczeń „Słońce” może w tym czasie usiąść na wolnym krzeselku. Wtedy on jest „planetą”, która zdążyła usiąść, a „planeta”, która nie zdążyła, zostaje prowadzącym zabawę „Słońcem”.

3. Zabawa „Dyrygent”. Chętny uczeń zostaje poproszony o wyjście z sali. Pozostali uczniowie siedzą w kręgu. Wyznaczony przez nauczyciela (np. dotknięty w ramię) uczeń z kręgu wymyśla ciekawe ruchy i gesty („dyrygent”). Nie wolno nic mówić. Reszta uczniów z klasy powtarza wszystkie gesty i ruchy, dyskretnie patrząc na „dyrygenta”. Dziecko, które było na zewnątrz, zostaje poproszone o powrót do sali. Bacznie obserwuje i przygląda się grupie. Jego zadaniem jest wyłapanie i wskazanie, kto jest dyrygentem. Następuje zamiana ról. Zabawę powtarza się kilka razy.

4. Ćwiczenia relaksujące. Uczniowie leżą tyłem na plecach. Na hasło „Dzieci budzą się!” uczniowie powoli siadają, przeciągają się, wykonują skłony do stóp. Na hasło „Dzieci śpią!” uczniowie znowu powoli kładą się na plecy i spokojnie leżą. Ćwiczenie należy powtórzyć.

5. Zabawa „Iskierka”. Wszyscy uczniowie wraz z nauczycielem stoją w kręgu. Nauczyciel wypuszcza „iskierkę” (gest, uścisk dłoni), która ma powrócić do niego. Podziękowanie za zajęcia.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

